

RABBI A. LAUFER

25 Ross St. Brooklyn N.Y. 11249

718-388-5080 – Fax. 388-4207

יגבריהם לויפער

אבדק"ק דאראנ יצ"ו

ברוקלין ניו יארק

בעזה"ת

יום א' לסדר ויטע אשל בבאר שבע, פ' וירא, י"ב חשון תש"פ לפ"ק

שלומים מרובים כמל וכרבינים אל מעלת כבוד הרבנים
הנאונים הצדיקים שליט"א גודרי גדר ועומדים בפרץ, יהי
ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו, להקים עולה של
תורה ולהעמיד הדת על תלה מתוך נחת והרחבה וסייעתא
דשמיא.

אח"ד שה"ט באה"ר כראוי וכיאות לכבודו של תורה, הנני בזה לבוא
בכתובים בדבר **המכשול הנורא** שאירע בגבולינו ה"י, וגופא דעובדא
הכי הוי.

ביום שלישי פ' לך דהאי שתא הביאו לבית השחיטה העופות
החדשים תרנגול, ואיזה שוחטים עוררו שנראה שינוי בהכרבות, ולא
רצו להמשיך לשחוט אותם, ונעשה עיקולי ופישורי, שאמרו בעלי
התרנגול שהסיבה הוא שלפני זמן חתכו הכרבות של כל העופות,
ובשביל זה נעשה השינוי בהכרבות ומותר לשחטם, עד שבדקו
הכרבות ונמצאו שיש להם מכה בפנים (אינפעקשאן בלע"ז) – עם
מוגלא (אייטער בלע"ז), והמשיגה שאל השאלה להנה"צ רבי משה מנחם
טירנויער שליט"א דומ"ץ סאטמאר מאנטריאל, והורה שיש עליהם חשש
טריפות, כיון שיש שם מכה (אינפעקשאן בלע"ז) ומוגלא, על כן אין
להשתמש בהם, ובאותו יום הרגו שם עשרת אלפים (10,000) עופות.

וביום חמישי פ' לך קראו אותי אחד מן הרבנים שליט"א, שלא יאומן
כי יסופר, ששחטו העופות הנ"ל ביום רביעי פ' לך בויליאמסבורג בחנות

אחת ששוחטין עופות, ושהדבר ברור שהעופות שהובא שם הן מאותן העופות שכבר הורו בהם שיש עליהם חשש טריפות.

וכאשר שמעתי הדברים קראתי לא' מן הבעלי בתים לעורר אותו על המכשול הנורא, אמר שהוא אינו יודע פרטי הדברים, וצריכין להתקשר עם אחיו שהוא מנהל החנות ויודע כל הפרטים, וגם להתקשר עם הרב הבעל מכשיר שליט"א של החנות, ולא עלה בידי לדבר עם הרב המכשיר.

ואח"כ קראתי לאחיו, וסיפר לי דברים כהוייתן, שביום ג' פ' לך בלילה נתוודע להם שהי' שאלה על העופות, והרב המכשיר הי' שם באשמורת הבוקר, וגם הי' שם ר' פי"ב נ"י, ודנו על השאלה, והתירו לשחטו, ואמרתי לו שכבר הורו אתמול שיש עליהם חשש טריפות והרגו את כל העופות איך יכולים להביא עופות כאלו, אמר לי שזה שקר שלא הרגו את העופות רק הניחו אותם מן הצד, שצריך לשאול שאלה עליהם, על כן קרא להרב המכשיר שלו שידון עליו, אמרתי לו שמלתא דעבידא לגלויי לא משקרי אינשי, שדבר ברור שהרגו את כל העופות, ואמרתי שאכן נודע הדבר שהעלימו מהרב המכשיר שכבר הורו בזה שיש עליהם חשש טריפה והרגו כל העופות.

ושאלתי אם בעת שדנו על העופות בדקו הכרבולת אם יש בהם המכה והמוגלא (אינפעקשאן) בפנים, ואמר לא, רק בדקו אם יש איזה שינוי בהכרבולת, והבעל הבית טען כנגדי וכי צריכין לבדוק כרבולת וכו', אמרתי לו, שאחרי שיודעין בבירור שנמצאו מכה וליחות בפנים, ובפרט שכבר הורה בו חכם שיש כאן חשש טריפה והרגו אותם, אסור לאכול בלי בדיקה.

ותמה תמה אקרא האיך העלימו זאת, שכבר הורה בזה שיש עליהם חשש טריפה והרגו אותם, איך העיזו להביא זאת למקום הנ"ל.

ואח"כ נתברר לי שבעלי המפעל תרנגול לא הודיעו לבעלי החנות כלל, אפילו שיש עליהם שאלה, רק אחד מן השוחטים בהחנות הנ"ל נתוודע לו מן השוחטים בבית השחיטה, והודיע לבעל הבית שיש על העופות תרנגול שאלה, ואח"כ כשהתירו אותם, שחטו, בלי שום בדיקה כלל.

ודברתי עם אחד מן השוחטים ששחטו אותנו, והתנצל לפני שהוא לא ידע כלל שיש עליהם שאלה, ולא התבונן אם יש בהם שינוי, שבשאר עופות יכולים להכיר אם יש שינוי, אבל בעופות תרנגול, שהכרבות הם ממילא משונים מאוד "גראב און דיקלעך", אין ניכר כ"כ השינוי, ועניתי ואמרתי לו שכן שמעתי גם כן שהי' סייעתא דשמיא שאיזה מהשוחטים בבית השחיטה הרגישו שיש בהם שינוי. שביום ה' (או ביום ד') פ' נח שחטו שם הרבה עופות, וראו ג"כ שהכרבות הם משונים, אבל לא הרגישו בהשינוי, וממילא לא בדקו אם יש בהם ריעותא, אבל ביום ג' פ' וירא איזה שוחטים הרגישו בהשינוי ובדקו ומצאו שיש בהם ריעותא, ונתוודעו הדברים.

ושאלתי אותו אם שמע כזאת לחתוך הכרבות, ואמר שזה יותר מעשרים שנה שעוסק במלאכת הקודש, ולא שמע שיחתוך הכרבות.

ואמרתי לו שיש כאן שאלות חמורות, דהנה אנו דנין כאן על ריעותא שיש במקום הגלגולת וקרום של מוח, שמבואר דינו ברמ"א יורה דעה (סימן ל' סעיף ב') שבעוף אפילו ניקב עצם הגלגולת בכל שהוא טריפה. והדבר פשוט בכל הלכות טריפות, שאם יש איזה ריעותא כגון מכה או מוגלא במקום שעושה אותה טריפה יש חיוב בדיקה, ע' יורה דעה סימן מ"ו סעיף ו' ובש"ך שם ס"ק י"ז, ובפתחי תשובה שם בשם התבואות שור אפילו בבועא אחת יש לבדוק, אם הבשר שתחתיו שלם בלא לקותא או נקב. יעו"ש. וע' בבאר היטב (סימן ל"א ס"ק ה') בדין ליחות בבהמה היוצאה מן הראש אצל הקרן, ובדרכי תשובה שם (ס"ק מ"ג), וע"ע בפתחי תשובה (סימן ל' ס"ק ד') בשם החתם סופר בדין עכבר שקרע כרבלתו,

שחמור מדרוסה, וצריך בדיקה שלא ניקב הגלגולת יעו"ש. וע"ע בדרכי תשובה (סימן ל' ס"ק מ"ב) אם יש נגע בראש צריבין לבדוק אם לא ניקב הגלגולת יעו"ש. אבל בנידון דידן שיש מכה ומוגלא (אינפעקשאן – אייטער) בודאי צריך בדיקה מדינא, ויש לדון אם מועיל בדיקה, ואם לא בדקו מה דינו, ובפרט שכבר הורה בו חכם ועשו מעשה והרגו העופות מחשש טריפות.

עד כאן גופא דעובדא

הנה כל השומע יחרד לבבו על המכשול הנורא שיצא ע"י בעלי המפעל תרנגול. הישמע בזאת

(א) אחרי שהורו שיש עליהם חשש טריפה, הרהיבו עוז בנפשם בעלי המפעל תרנגול להביאו עוד הפעם לשחטו במקום אחר (בפרט למקום שמהדרין נוהגים לשחוט שם) – ולא סיפרו כלל לא לבעלי החנות ולא להרב בעל מכשיר שיש עליהם שאלה.

(ב) וגם אחרי שכבר נתוודע שיש עליהם שאלה חמורה – העלימו בעלי התרנגול בשאט נפש שכבר הורו בזה שיש עליהם חשש טריפה וכבר הרגו אותם, ועל כל פנים צריך בדיקה מחשש טריפות.

(ג) ושמעתי שאמרו בעלי התרנגול שהעופות שהביאו ביום רביעי אינם העופות של יום שלישי, ועלה בידם להטעותם והתירו לשחטו, אבל השי"ת שומר נפשות חסידיו, שיתוודע לעין כל שהם כוזבים, שת"ח אחד שהי' ביום שלישי בבית השחיטה, ראה בבירור שהעופות שהביאו ביום רביעי להמקום הנ"ל הם הם העופות שהביאו ביום שלישי.

(ד) שוב שמעתי שבעלי התרנגול אמרו, (כמובן שבכל יום מתחדש תירוץ חדש) שביום ג' הי' כרבולת גדולה מאוד, אבל ביום

שלאח"ז הביאו שלא היו כל כך גדולים, אבל אין זה נפקא מינה לדינא, כשיש מכה ומוגלא צריך בדיקה, ומדוע העלימו מהרב המכשיר שיש כאן חשש טריפות, שיש מכה ומוגלא, וצריכים לבדוק אותם, אבל להתירם בלי שום בדיקה כלל, זהו בכלל מכשיל את הרבים ר"ל.

(ה)

ועוד תמוה מאוד, שאחרי שר' פי"ב נ"י ה' שם באשמורת הבוקר ביחד עם הרב בעל המכשיר, וידע שביום ג' בבית השחיטה גם כן רצו להתירו, ורק אחר שבדקו הכרבות נתוודע שיש בהם מכה ומוגלא, ויש בהם חשש טריפה, מדוע לא לקח סכין ולחתוך להכרבות ולראות אם יש שם מכה ומוגלא, ולשאול השאלה להרב המכשיר שידון בזה, כמו שעשו ביום שלפניו. וכי מפני שהוא בעצמו (אברך בן כ"ד שנים, שאין לו שימוש כלל) החליט שאין בזה חשש טריפה העלים זאת מהרב המכשיר, ומזה רואין בעליל עד כמה שמגיע הערמיזות של האברך הנ"ל, שהוא מוכן להכשיל את החרדים לדבר ה', ומהדרים לשחוט שם, הכל לבוא למטרתו להביא עופות חרשים אשר לא שערם אבותינו ה"י.

אכן נודע הדבר - חותכין הכרבות

הנה כבר הארכנו במכתב מיום כ"ח תמוז שנת תשע"ט שבעלי התרנגול עושים במחשך מעשיהם, ומעלימים ומסלפים המציאות, אכן כעת נתוודע שיש כאן חשש טריפות.

ראשית דבר, כעת ששמעתי שלקחו לעצמם דבר חדש לחתוך הכרבות של העופות, שאף אילו לא נולדו ריעותות כאלו שנתגלה כעת, עצם הדבר לעשות מעשה לחתוך בסכינים חדים לאלפי עופות ממש אצל המקום שעושה אותה טריפה בנקב כל שהוא, פוגע בחששות של טריפות, והוא דבר שלא נשמע מעולם, וכ"ש שנתגלה שאכן נתחוו בו

מכות עם מוגלא ומתחתיו עמד הבהרת. בודאי הם מעשים אשר לא יעשו.

ושאלתי את זקני הרבנים הגאונים שליט"א העוסקים במלאכת הקודש זה הרבה שנים, ה"ה הגה"צ רבי אהרן טייטלבוים שליט"א אבדק"ק נירבאטור - הגה"צ רבי געציל בערקאוויטש שליט"א דומ"ץ קרית יואל - הגה"צ רבי משולם פאלאטשעק שליט"א אבדק"ק מגד יודא - הגה"צ רבי יוחנן וואזנער שליט"א ראב"ד סקווירא מאנטריאל - הגה"צ רבי חיים דוד כ"ץ שליט"א דומ"ץ דק"ק יטב לב דסאטמאר בארא פארק - הגה"צ רבי יצחק שטיין שליט"א דומ"ץ פאלטישאן וראב"ד קארלסבורג - הגה"צ רבי אהרן גאלדמינצער שליט"א דומ"ץ סקווירא ירושלים - הרה"ג ר' חיים לוקי שליט"א העוסק במלאכת הכשרות זה הרבה שנים אצל האירגון הכשרות או. יו. O.U., ושאלתי את הרבנים הגה"צ שליט"א אם שמעו פעם שחותכין הכרבולת, וכולם ענו ואמרו שלא נשמע כזאת.

ות"ח אחד מומחה בשדה הכשרות עשרות בשנים אמר, שזה יותר משבעים שנה שנותנין הכשר באמעריקע לא הי' אפילו שאלה כזו בענין לחתוך הכרבולת, ולא נשמע כזאת בישראל לחתוך הכרבולת רק אצל העכו"ם, הן מפני צער בעלי חיים, והן מפני חשש נקיבת הגלגולת, או נקיבת קרום של המוח, וכששמע המעשה הנ"ל עמד נבהל ונשתומם, איך עשו דבר חדש.

בעצם הדבר מותר לחתוך כרבולת, כמבואר באבן העזר (סימן ה' סעיף י"ג בהג"ה שם), אמנם זהו על עצם החתיכה שאיש א' הולך וחותך כרבולת התרנגולים שיש לו, וכמובן שאם נעשה איזה שאלה הולך לרב ושואל עליו, אמנם שהקאמפאני יחתכו אלפי תרנגולים בסכינים חדים ע"י פועלים נכרים הישמע כזאת.

ואחד מן הרבנים הנ"ל העיר, שצריכים לחקור ולברר הדברים כשמלה באיזה גיל חותכין אותו, בן יומו או בן שבוע או שתי שבועות, ובאיזה אופן חותכין אותו, וכמה פעמים חותכין אותו, וכי יש הוה אמינא

בעולם להתיר לחתוך בסכין חד ממש אצל הגלגולת הרך של אפרוחים צעירים שנקובתו במשהו עושה אותה טריפה ודאית.

וא' מגדולי זוקני הרבנים שליט"א מומחה גדול בעניני העופות נחרד לבו כששמע שחותכין הכרבולת, ואמר לי בכאב לב, שאי אפשר להבין איך מרהיבים עצמם ליקח גוים עם סכינים חדין במקום שנקובתו במשהו ולעשות מעשים כאלו לחתוך הכרבולת.

ועוד העיר אחד מן הרבנים הנ"ל, דכיון שנראה מחזה כזה שעשרת אלפים עופות נעשו "אינפעקטעד" והרגו אותם, צריכין לידע אם אין זה שמסיבת חתיכת הכרבולת פשתה ריעותא זו, ולפי זה יש חשש גדול על כל העופות אף אלו שנשחטו מלפני שנודע שיש הריעותא, שאולי גם שם ה' ריעותות כאלו כיון שגם מהם חתכו הכרבולת באותו אופן שחתכו באלו שנתוודעה הריעותא, ולא הרגישו השוחטים שיש שינוי בהכרבולת, שאף בעשרת אלפים שהרגו, לא כל השוחטים הרגישו שיש שינוי בהכרבולת שמזה נתוודעה שיש ריעותא, שיש מכה ומוגלא בהכרבולת, רק איזה שוחטים הרגישו שיש שינוי, כמו כן צריכין לחוש בשאר העופות שחתכו הכרבולת שמא ה' גם שם חשש טריפות.

וגם העיר שהעופות ששחטו ביום חמישי (או ביום ד') פ' נח, שהן הן מן העופות ששחטו ביום שלישי פ' לך, שיש עליהם חשש טריפה.

*

והנה תמוה מאוד מה זה ועל מה זה עושין בעופות תרנגול דבר מוזר כזה לחתוך הכרבולת דבר שלא נשמע כזאת, ומה אירע בעופות תרנגול שחותכין כרבולת.

והנה באמת אין אנו יכולים לחתור אחרי דרכי עקלקלותם, כשכבר נתברר שכל מעשיהם מלאים בערמימיות, ואדרבה ימים ידברו, ובעל כרחם יבואו הם במעשיהם ויעידו על עצמם.

ולדוגמא אחת מני אלף ערמימיות שלהם, אספר, שאחרי שהבאתי בהמכתב מיום כ"ח תמוז תשע"ט מה שסיפר לי דומ"ץ אחד שיש לו מומחיות בעופות, והוא תלמיד מובהק של הגה"צ המפורסם מוה"ר משה זאב זארגער שליט"א דומ"ץ דק"ק סאטמאר ירושלים, כשראה העופות של "תרנגול", קרא לרבו הגרמ"ז שליט"א ואמר לו שהכרבות כפולה, וכששמע זאת נחרד הגרמ"ז שליט"א חרדה גדולה, ואמר הגרמ"ז שליט"א שיש בזה שאלה של עוף טמא "דוכיפת", וצריכין לברר המסורה עליו. — ובכאב לב אמר הגרמ"ז שליט"א שבאסיפת הרבנים ביום ה' פ' טהרה ו' ניסן תשע"ט שהיה נוכח שם הביאו לפניו עוף עם כרבות זקוף, ולא נשמע כזאת לרמות את הרבנים וד"ל.

וכתבתי שם ע"ז שבאמת הדבר כואב מאוד, שמפרסמין בעצמם ב"גליון" שהם בעצמם הדפיסו, תמונת מאסיפת הרבנים, ורואים בעליל שהביאו לפני הרבנים, עוף שהכרבות זקוף, לרמות את הרבנים שהעוף שלהם הכרבות זקוף, ותמה תמה אקרא למה לא הביאו העופות שלהם שהרבנים ידונו בזה. וגם בהגליון שלהם הדפיסו תמונות גדולות מחלעגהארן של היילין קאמפאני, ולא זו בלבד אלא שהתמונות הנדפס בהגליון שיכולים לראות שהכרבות כפופה, טשטשו את מקום הכרבות שלא יכלו לראותם.

מה נאמר ומה נדבר שזהו רק דוגמא אחת מהזיופים שעושים עם הרבנים ועם הציבור. וכשאמרתי זאת להגה"צ המפורסם מוה"ר ר' משה מנחם טירנויער שליט"א דומ"ץ ור"מ סאטמאר מאנטריאל יצ"ו שבאסיפת הרבנים רימו אותו, אמר שאינו יכול להאמין שרימו אותו, ומסתמא התמונה הוא שקר, אמרתי לו שהם הדפיסוהו בעצמם ב"גליון" שלהם וד"ל.

ע"כ מה שכתבתי שם.

ואמר לי ע"ז אחד מהרבנים שליט"א שאינו מאמין לכל המעשה הזאת, שאינו מתקבל על הלב, ואטו ברשיעי עסקינן, שילכו לרמות

הרבנים ולהביא עוף אחר שידונו בזה הרבנים, ושמסתמא כ"ז הוא דמיון שוא, ואי אפשר שיהיה זה אמת, אמנם לאחרונה קרא אותי הרב הנ"ל, וסיפר שבהשגחה פרטית נודמן לו להווכח שכל דבריני אמת ויציב, ולא נפל דבר א' מכל דבריני, שמצא א' מידידיו שיש לו תרגומים בחצרו וסיפר לו במסית לפי תומו שמחצר שלו לקחו התרגומים להביאו לפני הרבנים, ושכרו קאר שיבא דרך שעה וחצי ליקחם ולהחזירם אחרי האסיפה, ושאל לו שאינו מבין דהלא העופות שלו הם "הייליין" והם אומרים שהביאו "דיקאלב", והשיב ששניהם הם לעגהארען. ועמד משתומם כשעה חדא איך העיזו לרמות את הרבנים הגה"צ שליט"א.

*

עוד דוגמא מערמימיות שלהם, הנה כתבתי בהמכתב מיום כ"ח תמוז אודות הבראקעל (הוא עוף לבן דומה לעוף הברווילער) שחובא לאמעריקע, וידוע השערוריא שהי' בארץ ישראל בשנת תשע"ז, בענין העוף החדש הנקרא "בראקל", אשר נאסר על ידי רוב רובם של גדולי ישראל בארץ ובחו"ל.

ואחר שכתבתי המכתב הנ"ל, הדפיסו בעלי התרגול קונטרס שהוא באמת כתבי פלסתר, שכלל גדול יש לנו, שמכתב בלי שם הוא "פאשקוויל", וכותבין שם לפי דרכם בערמימיות גדול, ואין כדאי לטפל ולענות עליהם, והאמת עד לעצמו שעוד יתברר ויתגלה לעין כל ערמימיות שלהם, ועל פרט זה בענין הבראקעל, אעתיק לשונם שכתבו בהכתבי פלסתר

וכל השומע יצחק לשמוע 'קאנספעראציע' נהדרה כזאת, פרי דמיון משאלות הלב, שאפילו לא טרחו להציגה באחיזה של אמת, כדוגמת שאר ה'קאנספעראציע טעאריעס' הנשמעים בין אנשים שונים, כגון שמגדלי התאומים נחרבו על ידי צבא ארה"ב, וכגון שיש קבוצה מוסתרת של בעלי הון יהודים המנהיגים כל המדינות ביד נסתרה, וכדו'.

כמובן לא נשמע מאז ועד עתה שום ראי' והוכחה ל'סוד' נפלא זו שנתקבלה בשחוק אצל כל, והן עתה כאשר שוב 'נתעוררה' בדותא זו בקונטרס "האשל ברמה", נמצא אשר גילוי מרעיש זה נתגלה רק לק"ק דאראג המעטירה (או לאותו יחיד פרטי שכתב האגרת על שמו), האב והבן שראו את החידוש הגדול, וכנראה נתגלה להם רזא דא בחזון לילה בנפול תרדימה על בני אדם, ומלבדם לא נודע לאיש רז כמוס זה, ואף גם זאת ניאותו לנו רק "לגלות טפח" כלשוננו, והשאלה נשאלת מה פשעינו וחטאינו שמגלים לנו רק טפח ולא יותר, ומתי נזכה שיתגלה לנו שאר הטפחים, הושענא למען סודך הושענא.

וממשיכים שם לכתוב דברי ליצנות וכו'.

ברם זאת נחמתינו שיש 'קאנספיראציע סודית' כזאת דלית נגר ובר נגר דיפרקני', ואכן מוכרחים להודות בצדקת טענה זו, ורק נשאר לנו לקבץ ג' אנשים כשרים שיאמרו הנוסח של פתרון חלום ג"פ, ונוהגין לפדות התענית כי הדורות בזה"ז חלושים הם.

ע"כ מהכתבי פלסתר.

והנה בעלי התרנגול רוצים בליצנות כאלו לבלבל דעת החמון בערמימיות, ובשעה שר' פי"ב עצמו אמר להרבנים הגאון"צ שליט"א שהבראקעל הובא לאמעריקא. וגם כבר נתברר הדברים כשמלה אצל הרבנים הגאון"צ שליט"א, שהבראקעל הוא באמעריקא ויש להם דברים ברורים בענין זה בכל פרטיו, והבעלי תרנגול סוברין שבדברי ליצנות כאלו יוכלו להטעות את כל העולם כולו בדרכי השקר וערמימיות שלהם ולהכחיש מציאות הקיים.

ועכ"פ הדבר פשוט שאין להם שום נאמנות, ובכל אופן אין לנו להתווכח עמהם ולפלפל על אמיתות הדברים, שבכל יום ויום יש להם סילוף חדש, ובעזה"ת אשתדל לברר פרטי המציאות של הדבר חדש שחותכין הכרבולת, וכל המסתעף בזה.

ותמה תמה אקרא לאנשים יראים ושלמים, אחרי שנתוודע לעין כל, שכדי להשיג מטרתם הכשילו את הרבים, בעוף שכבר הורו עליהם שאסור להשתמש בהם והרגו אותם, להביא אותו במקום אחר ולשוחטם, ובהיום שיש עליהם חשש מריפת, אינו מובן כלל האיך עדיין מהדרין לאכול דוקא זהו העוף, וכי זהו הדרך של ירא שמים שחוטף ואוכל ואינו ממתין עד שיתבררו הדברים כשמלה, הלא יכולים לאכול העופות שכל הכלל ישראל אכלו זה שבעים שנה, ואם לבם נוקפם שנתקבל הערעור שאין בו ממש בלבם, יאכלו בשר טערכי או בשר בהמה, ומה זה צריכים להיות קופץ ואוכל, וכי זהו דרכו של ירא שמים, ודבר ברור שעוד יתחרטו מאוד על שאכלו אותו, ויצטרכו להכשיר בליהם.

ובתפלה לאל בורא עולם, שילמדו תועים בינה, ושנוכח לילך בדרך אבותינו ורבותינו הקדושים זי"ע, ונזכה להתרוממות קרן התורה וישראל בביאת משיח צדקינו בב"א.

הנני בזה דושת"ה באה"ר וברגשי כבוד בערכו הרם והנשא

המחכה לתשובתו הרמה

אברהם לויפער

אבדק"ק דאראג

בעזרת השם ותבדק

ספר

האשל ברמה

מסורת העוף

תוכו רצון אהבה, בירור הלכה בדין שאין לאכול שום עוף אלא במסורת - אדם כשר שאכלו - שקבלו מאבותיהם שהוא טהור - והאוכל עוף בלי מסורה אוכל ממש עוף טמא (שו"ת דברי חיים).

*

העוף ה"ברווילער" שהכלל ישראל אוכלין בכל רחבי תבל, יש לה מסורה חזקה, וכל החששות שערערו עליה, נתברר שאין בהם ממש, וגם תל"ת כבר נתברר שלא נתערב בה"ברווילער" עוף שאין לה מסורה, והם כשרים למהדרין מן המהדרין.

וגם הביצים מהעוף לעגהארן שהכלל ישראל אוכלין בכל רחבי תבל, כבר נתברר שלא נתערב בהם עוף שאין לה מסורה. והם כשרים למהדרין מן המהדרין.

*

בשבת היראים ושלמים שעושים השתדלות לסדר השגחה מהיום ולחלילה, על עופות שיש להם מסורת חזקה שאכלוהו אבותינו ורבותינו הק' זי"ע.

*

אודות הכת חרשה שחידשו "תורה חרשה" רח"ל בענין מסורת העופות, לטהר טמאים ולטמא טהורים, ומלעיגים על אבותינו ורבותינו הקדושים זי"ע.

*

העוף החדש "תרנגול-לעגהארן" אין זה העוף לעגהארן הנ"ל, רק הוא עוף שנתברר שמעורב בהם עופות שאין להם מסורה, וגם יש חשש מעוף טמא.

*

מוסר השכל - שלא לחפש חדשות, רק לילך בדרך אבותינו ורבותינו הקדושים זי"ע - מוקנים אתבונן על כן פקודין נצרכי.

✠✠✠

אשר אספתי ולקטתי ממקומות הנאמנים ונדרים
בחסות ח' עלי בזכות אבותינו ורבותינו הקדושים זי"ע ועב"א

אברהם לויפער

אברק"ק דארמא יצ"י

בן אאמרר החסיד האמיתי איש החסד כשית מוהר שלום לויפער זצ"ל

כ"ח תמוז תשע"ט

פה ברוקלין נ"י יע"א